

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616201630
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3616201630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobkyne K. C., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., R. XX/XX, právne zastúpenej JUDr. Jaroslavom Hujíkom, advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova 3, proti žalovanej 1/: W. C., rod. C., nar. XX.XX.XXXX., bytom N. - C., C. XXX/XX, právne zastúpenej Mgr. Jaroslavou Krajčovičovou Šokovou, advokátkou so sídlom v Hlohovci, SNP 10 a žalovanej 2/: D. U., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., R. XXX/XX, o určenie vlastníctva, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 6C/91/2016-263 zo dňa 14.11.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná 1/ **m á** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalovanej 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia, že stavba - hospodárska budova bez súpisného čísla postavená na pozemku parc. č. CKN XXXX/X v obci N., v k. ú. C. bola ku dňu smrti C. C., nar. XX.XX.XXXX, zomrelého XX.XX.XXXX v jeho bezpodielovom spoluvlastníctve s manželkou Z. C., rod. V., nar. XX.XX.XXXX a patrí do dedičstva po nebohom C. C., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX. v podiele vo veľkosti 1/2 a v podiele vo veľkosti 1/2 do dedičstva po nebohej Z. C., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX.

2. Súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku návrh na prerušenie konania žalovanej v 1. rade z 02.12.2016 zamietol. Výrokom II. súd konanie o vzájomnej žalobe žalovanej v 1. rade proti žalobkyni a žalovanej v 2. rade doručenej súdu dňa 27.11.2017 zastavil. Výrokom III. žalobu zamietol. Výrokom IV. priznal žalovanej v 1. rade proti žalobkyni náhradu trov konania vzniknutých do 26.11.2017 a od 16.10.2018 v rozsahu 100 %. Žalovanej 2/ proti žalobkyni náhradu trov konania nepriznal (výrok V.). Žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania vzniknutých od 27.11.2017 do 16.10.2018 (výrok VI.). Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že sporným bolo obdobie budovania spornej stavby, osoba stavebníka, osôb, ktoré stavbu stavali s úmyslom užívať ju ako vlastníci. V tomto zmysle boli tvrdenia strán sporu rozporné, ani jedna zo strán sporu nepreukázala svoje tvrdenia, pokiaľ ide o to, kto je výlučným vlastníkom spornej stavby v podiele 1/1. Považoval za potrebné uviesť, že žalovaným v 1. a 2. rade pre procesný úspech postačilo len to, aby spochybnili tvrdenia, či dôkazy, ktoré predkladala žalobkyňa a práve tá musela uniesť dôkazné bremeno, že vlastníckmi spornej stavby boli rodičia strán sporu. Nakoľko v dôsledku späťvzatia vzájomnej žaloby súd konanie o vzájomnej žalobe zastavil podľa § 144, § 145 ods. 1, § 146 CSP nebolo predmetom konania určenie kto je vlastníkom spornej stavby, ale či sporná stavba patrí do dedičstva po rodičoch strán sporu, teda či spornú stavbu postavili, užívali a nakladali s ňou ako vlastníci. Takéto tvrdenia zo strany žalobkyne neboli preukázané. Naopak, za

preukázané možno považovať, že na stavbe sa podieľala a užívala ju nerušene ako oprávnený držiteľ žalovaná v 1. rade po dobu presahujúcu 25 rokov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v čase, keď sporná stavba bola budovaná, už boli reálne rodičmi strán sporu rozdelené pozemky medzi žalobkyňu a žalovanú v 1. rade, pričom bolo predmetom konania v inej veci, že takéto reálne rozdelenie nekorešpondovalo s geodetickým zameraním parciel, čo vyústilo aj v ďalšie súdne spory. Je však zrejmé, že na parc. CKN č. XXXX (pôvodne parcela č. XXX/X a časť parcele č. XXX/X o výmere 208 m²) bol budovaný aj rodinný dom žalovanej v 1. rade, aj sporná stavba, až za ktorou bol vybudovaný plot. Tieto zistenia vyplynuli z listinných dôkazov, výpovede žalovanej 2/ a výpovede svedkov C. C., či O. I.. Známy bol úmysel otca bývať a „dožiť“ v dome žalovanej 1/. Rodičia vlastnícke právo žalovanej v 1. rade nerozporovali, nebolo preukázané, že by akýmkoľvek spôsobom rodičia žalovanej v 1. rade až do ich smrti (obdobie presahujúce 10 rokov) rozporovali jej vlastnícke právo v užívaní spornej stavby, dokonca ani žalobkyňa nevykonala žiaden úkon, ktorý by mal charakter námietok voči vlastníctvu a držbe spornej stavby žalovanou v 1. rade. Pokiaľ žalobkyňa preukázala, že s výstavbou spornej stavby sa začalo pred vydaním stavebného povolenia, samotná skutočnosť nepreukazuje, že by stavbu stavali rodičia strán sporu pre seba. Svedok I. vypovedal, že už pri výstavbe rodinného domu asi od r. 1981 sa budovala sporná stavba, kde bol sklad náradia používaného pri stavbe domu. Z katastrálnej mapy (č.l. 111) a náčrtu vyhotoveného na základe miestneho vyšetrovania je zrejmé, že už 30.06.1983 existovala v určitom štádiu rozostavanosti sporná stavba, ktorú bolo možné označiť ako „dreváreň“. Aj keď žalobkyňa poukazuje na účelové stavebné povolenie, z ohliadky na mieste a vzdialenosti od susediacich pozemkov, či stavieb na stavebnom povolení, je zrejmé, že hoci stavba obostavanou plochou nesúhlasí s plochou na stavebnom povolení, je umiestnená presne na mieste, kde je sporná stavba postavená. Uviedol, že súd nehodnotil z akého dôvodu bola na stavebnom povolení uvedená iná parcela, ako na ktorej sporná stavba leží. Pre právne posúdenie veci je významné len to, že to bola žalovaná v 1. rade, kto sa správa ako vlastník, t.j. žiada o vydanie stavebného povolenia, kolaudáciu, súpisné číslo a nie rodičia strán sporu. Skutočnosť, že vlastníctvo spornej stavby je spojené osobou vlastníka s vlastníctvom domu žalovanej v 1. rade svedčí aj to, že ide o stavbu v tesnej blízkosti jej domu, s vchodom smerujúcim k domu, s elektrickou prípojkou vedenou z jej domu, s obkladom vzhľadovo totožným s obkladom na jej dome, stavba sa nachádza na pozemku na základe rozhodnutia otca strán sporu oddelenom a prevedenom na žalovanú v 1. rade, hoci neskôr bola hranica pozemkov predmetom sporu. Žalovanou predložené doklady o nákupe materiálu za obdobie do augusta 1985 nasvedčujú pravdivosti tvrdení žalovanej 1/, že sporná stavba sa minimálne dokončovala v tomto období. Za neexistencie výslovne prejavenej vôle rodičov strán sporu k vlastníctvu spornej stavby, za preukázanej dobromyseľnosti užívať stavbu ako vlastník a nerušenia držby stavby žalovanej v 1. rade a existencie dôkazov svedčiacich o tom, že bola formálne stavebníčkou spornej stavby, reálne sa podieľala na jej výstavbe vo významnom rozsahu a financovaním stavby, nemožno založiť existenciu vlastníckeho práva C. C. a Z. C., o to viac, pokiaľ by pôvodne išlo o bezpodielové spoluvlastníctvo v podiele 1/1 k celku, teda opomínajúc akýkoľvek vlastnícky nárok žalovanej v 1. rade.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Namietala výroky III., IV., VI.. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná jej náhradu trov konania. Súdu vytýkala, že vo veci vykonané dôkazy hodnotil neobjektívne, jednostranne v prospech žalovanej v 1. rade, pričom takémuto hodnoteniu dôkazov absentuje logika, a to najmä v súvislosti s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi preukazujúcimi, že stavebníkmi i vlastníkmi predmetnej stavby boli jej rodičia. Pri hodnotení dôkazov súd uprednostnil neurčité domnienky a vyhlásenia cudzích ľudí, ktorí nemali žiadne skutočné vedomosti o predmetnej stavbe, kto ju stavia, pre koho stavba bude slúžiť a kto bude jej vlastníkom. Pokiaľ by súd svoje skutkové zistenia založil na riadnom a logickom hodnotení výpovedí X. C. C., O. I., skutkových tvrdení žalobkyne a žalovanej 2/, nemohol by dospieť k skutkovému zisteniu, že stavebníčkou predmetnej stavby bola žalovaná v 1. rade, ktorej svedčia v tomto smere aj stavebné a kolaudačné rozhodnutie, ktoré preukazuje spolu s užívaním stavby jej dobromyseľnosť a dobrú vieru, že jej stavba vlastnícky patrí. Pri rozhodovaní súd nevychádzal z výpovede žalobkyne, ani žalovanej v 2. rade a ani z výpovede svedka O. I., ktorý jednoznačne potvrdil pravdivosť jej skutkových tvrdení, a to z priamych, jeho vlastných poznatkov, z toho čo vnímal vlastnými zmyslami pri prácach na rodinnom dome žalovanej v 1. rade. Je tak možné ustáliť, že to boli práve rodičia, ktorí stavali predmetnú hospodársku budovu pre seba a túto považovali za svoje vlastníctvo a to aj vo vzťahu k žalovanej v 1. rade, a jej manželovi O. I.. Nemožno sa preto stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná v 1. rade bola dobromyseľnou pri stavbe, držbe i užívaní predmetnej stavby. Nie omylom, ale úmyselne zabezpečila také stavebné povolenie na predmetnú hospodársku budovu, ktoré nezodpovedalo skutočnosti, hoci postavená stavba sa v čase vydania stavebného povolenia nachádzala na pozemku, ktorý nebol vlastníctvom žalovanej v 1. rade.

Ide tak zo strany súdu o svojvoľné vykladanie nespochybniteľných faktov, neobjektívne, v prospech žalovanej v 1. rade. Ani to, že žalovaná v 1. rade užívala predmetnú stavbu, resp. ju užíva, neznamená, že bola a je jej dobromyseľnou držiteľkou s vedomím, že by jej mala patriť. Ani súdu sa nepodarilo zabezpečiť stavebnú dokumentáciu, pretože z tejto by nepochybne vyplývalo, že išlo zo strany žalovanej v 1. rade o uvádzanie úmyselne nepravdivých údajov k získaniu stavebného povolenia. Vykonaným dôkazom teda nezodpovedajú také skutkové zistenia, ku ktorým súd dospel, teda že stavebníkmi a vlastníkmi hospodárskej budovy neboli naši rodičia, ale žalovaná v 1. rade, napriek tomu, že všetky doklady, ktorými mala osvedčiť svoje vlastníctvo k stavbe sú celkom zjavne vyfabrikované, účelovo zmanipulované s cieľom privlastniť si predmetnú stavbu. Pokiaľ súd vychádzal z toho, že aj v minulosti žalobkyňa označovala žalovanú v 1. rade za osobu, ktorá má stavbu na jej pozemku, stalo sa tak len z dôvodu, že vzájomne na podnet žalovanej 1/ v r. 1983 uzatvorili dohodu o výmene pozemkov, ktorú žalovaná v 1. rade nedodržala. Žalovaná 1/ vybavila účelové a nepravdivé stavebné povolenie na predmetnú hospodársku budovu, aby získala pozemok vo vlastníctve jej syna X.. C. C., a to zriadením vecného bremena k pozemku z dôvodu, že okrem hospodárskej budovy je na tomto pozemku postavená aj časť rodinného domu žalovanej v 1. rade. Odmietla úvahy o zjavnej chybe, omyle v označení parcely pri stavebnom povolení. K záveru súdu, že ich otec rozdelil pozemky tak ako sa užívajú a že hospodárska budova je postavená v blízkosti rodinného domu žalovanej v 1. rade, čo nasvedčuje tomu, že má byť určená k tomuto domu a teda patrí žalovanej 1/ s tým, že otec neurobil žiadne kroky, aby spolu s matkou svoje vlastníctvo k predmetnej hospodárskej budove zlegalizoval, ktoré kroky urobila žalovaná v 1. rade, uviedla, že pôvodný zámer rodičov bol jednoznačný, teda aby hospodárska budova patrila im, oni si ju postavili pre seba na pozemku žalobkyne, pretože jej previedli spolu s týmto pozemkom aj rodinný dom a tak sa žalobkyňa spolu s manželom zaviazali, že ich doopatrujú a tak sa i stalo. Uviedla, že nesprávnosť právneho názoru súdu spočíva v nesprávnej aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o dobromyseľnej držbe a vydržaní vlastníctva žalovanou, ktorá sama vzala vzájomnú žalobu späť z dôvodu, aby jej bývalý manžel nebol vlastníkom predmetnej hospodárskej budovy popri nej, keď aj tohto len využila.

4. Žalovaná v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní označila za účelové, tendenčné a snažiace sa žalovanej v 1. rade ublížiť. Faktom je, že rodičia strán sporu darovali pozemok žalovanej v 1. rade v r. 1980 a v r. 1981 (november) predali ich rodinný dom žalobkyne a jej manželovi. Žalovaná v 1. rade svoj rodinný dom postavila a skolaudovala 30.08.1983. Hospodárska budova sa stavala až vtedy, keď bol rodinný dom žalovanej v 1. rade postavený, teda najskôr v r. 1984, čo je súladné so stavebným povolením na meno žalovanej 1/ a vyplýva aj zo svedeckých výpovedí A. A., H. D. v konaní sp. zn. 3C/51/2014 a z písomných vyhlásení O. C., K. T. a K.. S.. Svedok D. vypovedal o výstavbe hospodárskej budovy v lete 1984 s tým, že práce objednávala a vyplácala žalovaná v 1. rade a na stavbu sa použil materiál zo zostatku stavby jej rodinného domu a materiál žalovanou v 1. rade zakúpený. Hospodárska budova nemohla byť postavená v r. 1981 rodičmi strán sporu, ako sa žalobkyňa snaží súdu podsúvať, čo vyplýva zo svedeckých výpovedí a písomných vyhlásení. Dôkazom sú aj príjmové doklady z obdobia od 21.09.1983 - mesiac po kolaudácii rodinného domu žalovanej. Aj v konaní 3C/51/2014 žalobkyňa, jej manžel a syn C. C. vypovedali, že rodičia v dome žalovanej 1/ nebývali. Bývali v prístavbe, a to z dôvodu rekonštrukcie rodinného domu, ktorý predali žalobkyne a jej manželovi s tým, že rekonštrukcia tohto domu prebiehala v r. 1984 - 1985. Uvedené je v úplnom rozpore s výpoveďou žalovanej v 2. rade, ktorá uviedla, že rodičia nikdy v prístavbe nebývali, ale bývali v dome žalovanej 1/, kam ich ona sama sťahovala. Poukázala tiež na rozpor vo vyjadreniach žalobkyne (podanie zo dňa 26.01.2017), kde sa uvádza, že hospodárska budova bola postavená rodičmi žalobkyne na ich vlastnom pozemku. Pokiaľ by toto tvrdenie bolo pravdivé, museli by tak urobiť do 11/1981, kedy pozemok predali žalobkyne a jej manželovi. Vo vyjadrení zo dňa 06.11.2017 sa uvádza, že predmetná stavba bola postavená rodičmi žalobkyne na parcele č. XXX/X, ktorá v tom čase bola vlastníctvom žalobkyne a jej manžela. Možno tak uzavrieť, že predmetná nehnuteľnosť nebola stavaná rodičmi žalobkyne a žalovaných a nepatrí do dedičstva po nich.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej 1/ uviedla, že z vyjadrenia svedka I. vyplýva, že hospodárska budova bola stavaná súčasne s rodinným domom žalovanej 1/, že ju stavali ich rodičia a nie žalovaná 1/, čoho si je žalovaná 1/ vedomá. Vedomá si je aj toho, že jej hospodárska budova nepatrí, čoho jedným z dôkazov je aj to, že vzájomnú žalobu na určenie vlastníctva k predmetnej hospodárskej budove vzala späť. Pochybnosti ohľadne stavebného povolenia vyplývajú aj z vyjadrenia Katastra, nakoľko predmetná stavba bola zameraná už v r. 1983. Pochybnosti vyvoláva aj skutočnosť, že v čase fiktívneho stavebného povolenia sa žalovaná 1/ nevolala priezviskom C., ale I.. Nakoľko hospodárska budova v r. 1984 už stála, čo potvrdzuje jej zakreslenie v mape a výpoveď vtedajšieho manžela

žalovanej 1/ O. I., je argumentácia žalovanej 1/ ohľadne pokladničných dokladov na stavebný materiál účelová. Použitie kabrinčov na hospodárskej budove nie je dôkazom o nejakom jednotnom stavaní vo vzťahu k rodinnému domu žalovanej, nakoľko tieto kupoval ich otec, a to tak na ich zabudovanie na rodinný dom žalovanej, ako aj na hospodársku budovu. Argumentácia žalovanej v 1. rade, že rodičia v predmetnej hospodárskej budove nebývali nie je žiadnym dôkazom o tom, že hospodárska budova im nepatrila. Žalovaná v 2. rade nemá žiadny dôvod vo veci nevypovedať pravdivo v tom smere, že predmetná hospodárska budova bola stavaná rodičmi za ich peniaze a pre nich. Rodičia napokon počas rekonštrukcie domu, ktorý v súčasnosti je vlastníctvom jej syna, v hospodárskej budove trvale nebývali, ale prebývali určitý čas u žalovanej 1/, je len výsledkom praktického uvažovania rodičov a lepšieho komfortu bývania v dome. Svedectvá T. a S., na ktoré sa odvoláva žalovaná 1/ nie sú tak relevantné, nakoľko títo k nim nechodili a o rodinných záležitostiach nemajú vedomosti také, aké má žalobkyňa a žalovaná v 2. rade alebo vtedajší manžel žalovanej 1/ O. I., ktorého svedecká výpoveď ja zásadná na preukázanie vlastníctva predmetnej hospodárskej budovy.

6. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne zotrvala na svojich doterajších prednesoch a opakovane uviedla, že svedectvo O. I. považuje za nedôveryhodné, tento svedok na pojednávaní uviedol, že jeho svedectvo bolo pripravené zo strany žalobkyne, preto odvolávanie sa na jeho svedeckú výpoveď ako zásadnú pre určenie z koho finančných prostriedkov bola predmetná nehnuteľnosť financovaná pri výstavbe je irelevantné, vzhľadom k spochybneniu hodnovernosti svedka, ktorá bola na prvom stupni preukázaná. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

7. Žalovaná 2/ sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol stranami sporu spochybnený vo výroku I., ktorým súd návrh na prerušenie konania žalovanej v 1. rade z 02.12.2016 zamietol, vo výroku II., ktorým súd konanie o vzájomnej žalobe žalovanej v 1. rade proti žalobkyňi a žalovanej v 2. rade, doručenej súdu dňa 27.11.2017 zastavil a vo výroku V., ktorým žalovanej v 2. rade nebola priznaná náhrada trov konania proti žalobkyňi. V týchto výrokoch rozsudok nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

10. Odvolací súd sa v danom prípade v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Po dôkladnom preskúmaní všetkých relevantných odvolacích námietok dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, ktorý posúdil v súlade s hmotným právom. V podanom odvolaní neboli žalobkyňou preukázané, ale ani tvrdené také skutočnosti, aby mali za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne podľa § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Pokiaľ odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom totiž tvorí jeden celok. Určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu.

11. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktorým v celom rozsahu žalobu zamietol (odvolacím súdom preskúmaný výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) založil na závere, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, že vlastníckmi spornej stavby boli rodičia strán sporu v podiele uvedenom v petite žaloby. Žalobkyňa nepreukázala, že by stavbu stavali rodičia strán sporu pre seba. Za neexistencie výslovne prejavenej vôle rodičov strán sporu k vlastníctvu spornej stavby, za preukázanej dobromyseľnosti užívať stavbu ako vlastníck a nerušenia držby stavby žalovanej v 1. rade, ktorá bola formálne stavebníčkou spornej stavby, reálne sa vo významnom rozsahu podieľala na jej výstavbe a financovaní, nebolo možné založiť existenciu vlastníckeho práva rodičov strán sporu. Pri svojich skutkových záveroch vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, výsluchu strán sporu, svedkov, vykonanej miestnej ohliadky, prečítaním listinných dôkazov a oboznámením spisov s predmetom sporu súvisiacich.

12. Výhradou proti týmto záverom súdu prvej inštancie žalobkyňa uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP (aj keď to žalobkyňa výslovne v podanom odvolaní neuvádza, obsah podaného odvolania možno podradiť pod tieto odvolacie dôvody), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že uplatnené odvolacie dôvody odvolací súd nepovažuje za opodstatnené.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne,

že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov strán sporu. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ.

14. Procesné dokazovanie je procesným právom osobitne upravený postup súdu v civilnom sporovom konaní, ktorý slúži k utvoreniu poznatkov súdu o skutočnostiach, dôležitých pre rozhodnutie. Ťažisko dokazovania bolo a je v konaní pred súdom prvej inštancie s možnosťou odvolacieho súdu skutkové závery dopĺňať, prípadne korigovať. V danom prípade súd nezistil pochybnosti pri zistení skutkového stavu veci, ani pochybnosti pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania. Výlučne len na základe dokazovania súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Je ovládané prejednacou zásadou, prejednacía zásada súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré povinnosti stranám sporu vyplývajú z Civilného sporového poriadku.

15. Strana sporu, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústi do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykoná bez návrhu, za splnenia podmienok stanovených v § 185 CSP, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

16. Vlastníctvo je v právnom poriadku chápané ako najvyššia právna moc nad vecou. Vlastníctvo v zmysle § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

17. V danom prípade súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiťoch (rodičov strán sporu), teda že ju poručiťelia vlastnili v okamihu svojej smrti. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno o vlastníctve poručiťov k hospodárskej budove bez súpisného čísla postavenej na pozemku parcela č. CKN XXXX/X v obci N., v k. ú. C.. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že vôľa poručiťov nadobudnúť vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti, napriek tvrdeniam žalobkyne, zostala nepreukázaná. Zostalo nepreukázaným tvrdenie žalobkyne, že spornú stavbu postavili, užívali a nakladali s ňou ako vlastníci. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v podanom odvolaní nedôvodne namieta, že súd prvej inštancie pre svoje skutkové závery vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré vyplynuli z tvrdení žalovanej 1/, fiktívneho stavebného povolenia s priezviskom C., výpovedí jej syna, písomného svedectva svedka D. a písomných vyhlásení pani T., C., S., D., ktoré vyhodnotil neobjektívne, jednostranne a nelogicky. Súd prvej inštancie každý vykonaný dôkaz (t.j. nielen dôkazy, vykonanie ktorých navrhla žalovaná v 1. rade, ale aj dôkazy označené a navrhnuté žalobkyňou) uviedol v písomnom vyhotovení svojho rozhodnutia a podrobne rozviedol čo z neho vyplýva, resp. čo z neho vyvodil. Hodnotenie vierohodnosti dôkazov v rámci hodnotenia ich pravdivostnej hodnoty je právom súdu. V prejednávanej veci neboli dokazovaním, vykonaným súdom prvej inštancie, zistené také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že predmetná určovacia žaloba je dôvodná. Žalobkyňa, až s odstupom najmenej 15 rokov od smrti rodičov mieni dosiahnuť, že predmetná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po rodičoch sporových strán. Hospodárska budova postavená aktuálne na pozemku parcela č. CKN XXXX/X k.ú. C. vo vlastníctve syna žalobkyne (predtým vo vlastníctve žalobkyne a jej manžela) je v zápisnici z pojednávania zo dňa 28.04.2009 Okresného súdu Partizánske č.k. 4C/105/2008 samotnou žalobkyňou spájaná s vlastníctvom žalovanej 1/, nakoľko v tejto zápisnici je zaprotokolovaná jej svedecká výpoveď, že „žalobkyňa (v tomto spore žalovaná 1/) má postavenú časť domu a prístavbu na našom pozemku“. Zhodne sa o vlastníctve hospodárskej budovy vyjadril C. C. - syn žalovanej vo vyjadrení zo dňa 27.10.2008 adresovanom Okresnému súdu Partizánske č.k. 4C/105/2008 „Žalobkyňa vyvoláva zbytočný súdny spor a namiesto toho, aby pristúpila na formálnu zámenu pozemkov, stále sa snaží dosiahnuť, aby ona sama naďalej užívala pozemok, ktorý je formálne v mojom vlastníctve a na ktorom má postavenú hospodársku budovu a dokonca i časť svojho rodinného domu“. Stotožnenie hospodárskej budovy s vlastníctvom žalovanej 1/ je nespochybniteľné aj z vyjadrenia C. C., zastúpeného JUDr. Jaroslavom Hujíkom vo výzve zo dňa 21.02.2012 adresovanej žalovanej 1/, ktorou je žalovaná 1/ vyzvaná, aby do 15.03.2012 vykonala svoje povinnosti a predmetnú nehnuteľnosť vydala C. C. do užívania, a to bez stavieb, ktoré boli neoprávnené a bez stavebného povolenia na tomto pozemku ňou postavené. „Vaše“ stavby, teda časť rodinného domu a celú hospodársku budovu treba z pozemku p. C. odstrániť. Vychádzajúc z týchto okolností je potom

nelogická argumentácia žalobkyne, že súd prvej inštancie uveril skutkovým tvrdeniam žalovanej v 1. rade, ktorá vlastníctvo poručiteľov k hospodárskej budove spochybňovala. Hospodárska budova nebola určená na trvalé bývanie. Tvrdenie žalobkyne, že rodičia sporových strán v tejto hospodárskej budove dočasne bývali, zostalo nepreukázané. Zostalo nepreukázaným, že stavbu postavili s úmyslom užívať ju ako vlastníci. Poručitelia nežiadali o stavebné povolenie. Podľa tvrdení žalobkyne túto predmetnú hospodársku budovu využívali rodičia, ako aj žalovaná 1/ ako hospodársku budovu, sklad uhlia, zavárala sa tam zelenina a ovocie. Sporná hospodárska budova sa stavala cca v r. 1981, teda približne v čase, keď jej rodičia predávali dom (č.l. 115). Podľa skutkových zistení súdu prvej inštancie dom žalovanej v 1. rade bol postavený v r. 1981 - 1983 a v tom čase bolo začaté aj s výstavbou spornej stavby, ktorá mohla byť dokončená aj v r. 1985. Na stavbe domu žalovanej 1/ sa podieľal otec žalovanej a podieľal sa aj na spornej stavbe, ktorú skutočnosť potvrdil aj svedok O. I., ktorý uviedol, že na stavbe sa podieľal aj svokor. O tejto stavbe mu svokor povedal, že to budú mať ako starobinec, že keď budú starí, tak tam budú bývať, ktorý úmysel sa nenaplnil. Rodičia sporových strán v tejto hospodárskej budove nebývali (neboli tam presťahovaní - poznámka odvolacieho súdu). V konaní tak nebolo preukázané, že rodičia by boli stavebníkmi uvedenej nehnuteľnosti s úmyslom vybudovať stavbu pre seba, do svojho výlučného vlastníctva. Svojím dcéram - žalobkyni a žalovanej 1/ previedli nehnuteľnosti, ktoré vlastnili. Žalobkyni odpredali a vo vzťahu k žalovanej 1/ darovali nehnuteľnosti, pozemky (žalobkyni rodičovský dom, ktorý sa následne rekonštruoval). Vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti až do ich smrti nebolo predmetom právnych vzťahov. Rodičia sporových strán sa k v predmetnej hospodárskej budove ako vlastníci nesprávali, ani s touto nenakladali. Nebolo preto možné dospieť k záveru, že rodičia sporových strán k hospodárskej budove riadne nadobudli vlastnícke právo. Existencia ich vlastníckeho práva nebola v konaní preukázaná. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý spočíva na správnom právnom posúdení veci, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. Žalované 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní úspešné, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni podľa § 262 a § 396 ods. 1 CSP, ktorý nárok na náhradu trov odvolacieho konania bol žalovanej 1/ vo vzťahu k žalobkyni priznaný a nakoľko žalovanej 2/ trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanej 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

19. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).